قهرمانان دفاع

به یاد شهید کاوه
جوان‌ترین فرمانده تاریخ معاصر

نامی که ضامن فتح و پیروزی بود

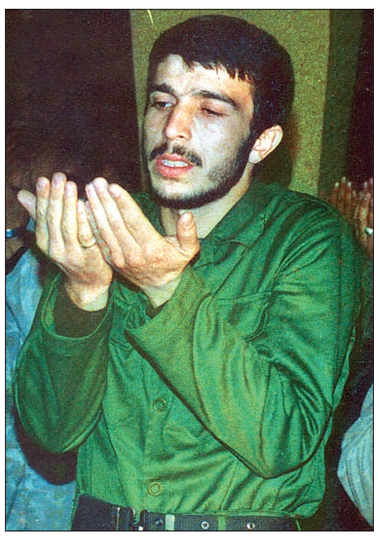

حلاجیان - در اولین روز از خردادماه سال ۱۳۴۰ چشم دنیا به روی یکی از شجاع‌ترین و دلاورترین سرداران حماسه‌ساز ایران اسلامی باز شد؛ محمود کاوه، یکی از جوان‌ترین فرماندهان در تاریخ دفاع مقدس بود؛ در ۱۹ سالگی، فرماندهی عملیات تیپ ویژه شهدا را به عهده گرفت. او در خانواده‌ای مذهبی تربیت یافت و با تشویق پدر، بعد از گذراندن دوره راهنمایی، وارد حوزه علمیه شد. البته پس از مشورت با آیت‌ا... خامنه‌ای، به موازات دروس حوزوی، تحصیلات دوران دبیرستان را هم ادامه داد. محمود کاوه، قبل از انقلاب در گرماگرم مبارزات نهضت اسلامی، حضوری موثر و همیشگی در اعتراضات انقلابی مشهد داشت و همراه پدر خود که از کسبه متدین مشهد بود، در راهپیمایی‌ها شرکت و اعلامیه‌های حضرت امام(ره) را در مدرسه و سطح شهر پخش می‌کرد. او از فعالان مسجد امام حسن مجتبی(ع) بود که در آن، جلسات سخنرانی حضرت آیت‌ا... خامنه‌ای برگزار می‌شد؛ این سخنرانی‌ها، تاثیر زیادی در ایجاد روحیه انقلابی در شهید کاوه داشت. محمود پس از پیروزی انقلاب، از اولین جوانانی بود که به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی پیوست و برای گذراندن دوره شش ماهه چریکی به تهران اعزام شد. آن‌قدر استعداد داشت که بلافاصله بعد از طی کردن دوره، سمت استادی پیدا کرد. در این بین، با هدف حفاظت از بیت امام(ره) و تشکیل تیم امنیتی، حدود شش ماه در تهران سکونت داشت. شهید کاوه، با شروع فعالیت‌های ضدانقلاب در کردستان، برای آزادسازی شهر بوکان به آن‌جا رفت و توانست با طراحی یک عملیات و تنها در یک بازه زمانی ۲۴ ساعته، منطقه مرزی و ۴۵ کیلومتر جاده تحت تصرف عناصر ضدانقلاب را آزاد کند. شهید صیاد شیرازی، آن روزها درباره توانایی و تیزبینی شهید محمود کاوه به دوستانش گفته بود: «یک نوجوان ۱۸ ساله در جبهه کردستان پیدا شده... وقتی در اتاق جنگ شرح عملیات می‌دهد، آدم مات و مبهوت می‌ماند و سراپا گوش می‌شود.» گویی حضور کاوه در کردستان، ضامن فتح و پیروزی هر عملیاتی بود. شهید محمود کاوه در ۲۲ سالگی به فرماندهی تیپ ویژه شهدا رسید و عملیات‌های ویژه و پیچیده چریکی را در کردستان هدایت می‌کرد. سرانجام، در عملیات برون‌مرزی کربلای دو، در ارتفاعات حاج‌عمران، مورد اصابت ترکش خمپاره قرار گرفت و به شهادت رسید. کاوه در کردستان چنان قدرتمند و دلاورانه جنگید که تنها آگاهی از حضورش در یک منطقه، خواب را از چشم دشمنان می‌ربود.

۳ هزار سال اتحاد تاریخی اقوام ایرانی در برابر بیگانگان

مردم ایران از روزگار باستان تا امروز، به محض حمله دشمن خارجی، اختلافات داخلی را کنار می‌گذارند و از هر قوم و زبانی به دفاع از کشور می‌پردازند که برجسته‌ترین نمونه معاصر آن، حماسه ۸ سال دفاع مقدس است

جواد نوائیان رودسری – در طول تاریخ، کشورهای زیادی بوده‌اند که میان ظهور و افولشان، چند قرن و شاید چند دهه و حتی چند سال بیشتر فاصله نبوده‌است؛ کشورهایی که به سرعت تجزیه شدند و رویکردهای قوم‌گرایانه یا خوی سلطه‌جویی قدرت‌های دیگر، زمینه‌ساز پاره‌پاره شدن آن‌ها شده است. این که یک سرزمین، هزاران سال دوام بیاورد و پرچمش در اهتزاز باشد و هیچ مهاجمی قادر به محو نام آن از تاریخ نشود، نشان از ویژگی‌های فرهنگی خاص و عزم یکپارچه ماندن اقوامی دارد که می‌خواهند با یک نام در تاریخ بدرخشند و ماندگار شوند. کشور ما ایران، یکی از کهن‌ترین کشورهای دنیاست که با وجود فراز و فرودهای بسیار و روزهای تلخی که از سر گذرانده، همچنان پایدار مانده و با همت والای مردمانش، خواهد ماند. راز این ماندگاری را باید در اتحادی بدانیم که همه اقوام گردآمده زیر پرچم ایران را به حفظ و حراست از آن ترغیب می‌کند؛ اتحادی که با نام ایران، باعث همبستگی و تلاش مشترک برای بقای یک سرزمین کهن سال می‌شود. آن‌چه در ادامه می‌خوانید، مروری است بر شواهد تاریخی این اتحاد بزرگ؛ اتحادی که پس از طی قرن‌های متمادی، میراث مادی و معنوی آن به دست ما رسید و حماسه هشت سال دفاع مقدس را خلق کرد؛ حماسه‌ای که می‌توان در آن، تجلی اتحاد ایرانیان در برابر هجوم ۸۰ کشور دنیا را مشاهده کرد؛ یک پایداری کم‌سابقه و توام با پیروزی.

نیروهای پیشمرگ کُرد مسلمان در کنار شهید «ناصر کاظمی» فرمانده سپاه پاوه

■ قصه چند هزار ساله اتحاد ایرانی

قصه اتحاد ایرانیان در برابر هجوم بیگانگان از قرن‌ها قبل آغاز می‌شود؛ از چند هزار سال پیش، از زمانی که ایران، ایران شد. زمانی که آشوری‌ها، به داخل فلات ایران تاختند و مادها، در دوره حکومت «فرورتیش»، نتوانستند در برابر سیل بنیان‌کن لشکریان مهاجم دوام بیاورند، نخستین مقاومت‌های اقوام ایرانی، داخل فلات ایران شکل گرفت؛ آن‌گونه که چندسال بعد، ایرانیان و متحدانشان، پشت دروازه‌های نینوا، پایتخت آشور بودند و به حیات هزار ساله آن حکومت مقتدر پایان دادند. پایمردی ایرانیان بر سر حفظ تمامیت ارضی سرمینشان، در دوره‌های بعد هم تداوم یافت. در دوره اشکانی، سپاهی که مهرداد یکم برای بیرون راندن یونانیان از سرزمین ایران تدارک دید، متشکل از همه اقوام ایرانی بود؛ گروه‌های قومی‌ای که شاید برخی از آن‌ها با برخی دیگر، بر سر مسائل جزئی اختلافاتی داشتند، اما بیرون راندن دشمن و پاک‌سازی میهن از لوث وجود بیگانگان، همواره در اولویت بود. هنگامی که کراسوس، سردار رومی که با دیده تحقیر به ایرانیان می‌نگریست، در سال ۵۳ قبل از میلاد، با ۳۰۰ هزار لژیون کارآزموده رومی، عزم عبور از فرات و فتح ایران را کرد، باز هم این اتحاد به داد ایران رسید؛ سورنا، سردار بزرگی که در سیستان می‌زیست و طبق برخی نقل‌ها، برای خودش حکومتی مستقل داشت، پرچم ایران را به دوش گرفت و با سربازانش که متشکل از همه اقوام ایرانی بودند، در دشت حران، چنان درسی به دشمن متجاوز داد که در تاریخ ماندگار و الگویی برای جنگ‌های پارتیزانی شد. موارد دیگری هم هست؛ مواردی که می‌تواند شاهدی بر این ادعا باشد؛ این که در هجوم هپتالی‌ها، اقوام مهاجم آن سوی جیحون به مرزهای شمال خراسان بزرگ، در عهد پیروز ساسانی، شاهد حضور دیگر اقوام ایرانی، مانند ارامنه، برای دفاع از میهن هستیم؛ ایرانیانی که هزاران کیلومتر از زادگاهشان دور می‌شدند تا از مرزهای این سرزمین پرگُهر پاسداری کنند.

■ اعترافات تاریخی

عنصر اتحاد در تاریخ مردم ایران، موضوعی نیست که فقط خودِ آن‌ها به آن باور داشته باشند. طی تاریخ طولانیِ این سرزمین، بسیار بودند بیگانگانی که در آثار و فرمان‌های خود، به این ویژگی خاص اقرار کرده‌اند. نمونه‌اش آگوستوس، امپراتور مقتدر روم که به جانشینانش وصیت کرد هرگز درصدد فتح ایران بر نیایند و به دنبال عبور از فرات، به عنوان مرز آن روزگار سرزمین ایران نباشند؛ چون گذر از مرز و تهدید تمامیت ارضی ایران، حتی زمانی که اختلافات در این کشور به اوج خود می‌رسد، به سرعت روح ایرانی را به سوی اتحاد رهنمون می‌شود و آن‌وقت دیگر هیچ نیرویی قادر به مقاومت در برابر این سیل بنیان‌کن نیست. تراژان، امپراتور روم که روزگاری پس از آگوستوس به قدرت دست یافت، این حرف‌ها را توهم دانست؛ اما وقتی در گذر از مرز، به نزدیکی اروندرود رسید، دیگر لشکری برایش باقی نمانده بود و با زحمت بسیار، فرار را بر قرار ترجیح داد و در سال ۱۱۷ م، به طرز دردناکی مُرد. این شکست سخت، بر فکر و ذهن سیاستمداران رومی تأثیری شگرف گذاشت؛ آن‌ها به این باور رسیده بودند که عبور از مرز ایران، ممکن نیست و سبب‌ساز مرگ مهاجم خواهد شد؛ موضوعی که به «پیشگویی کتیسفون» مشهور بود و بعد از مرگ «کاروس»، امپراتور روم که قصد داشت وارد خاک ایران شود، در سال ۲۸۳ م (۱۶۶ سال بعد از تراژان)، در میان دولتمردان رومی طرفداران بسیاری پیدا کرد. «انگلبرت وینتر» و «بئاته دیگناس»، دو محقق اروپایی در کتاب خواندنی «روم و ایران: دو قدرت جهانی در کشاکش و همزیستی» (ترجمه کیکاووس جهانداری) به این موضوع اشاره می‌کنند و می‌نویسند: «طبق آن چه به «پیشگویی کتیسفون» معروف است، کاروس به آن علت نابود شد که به این پیشگویی بی‌اعتنایی کرد. در این پیشگویی اخطار داده شده بود که هر کس پایتخت ایران را تصرف کند و از مرزهای آن بگذرد، به کیفر خواهد رسید. به این وسیله روشن می‌شود که احتیاط زیاد رومی در مقابله با ایران [حتی زمانی که این کشور در اوج ضعف و اختلافات داخلی بود،] نه تنها در اثر سیاست خارجی آن بود، بلکه ریشه در محدوده اسطوره‌ای – افسانه‌ای داشت؛ موضوعی که اتحاد مردم ایران به آن جلوه داده بود.» بیش از هزار و ۶۰۰ سال بعد از مرگ کاروس و تحقق پیشگویی کتیسفون، رد و نشان این اقرار را می‌توان در نوشته ساموئل گرین بنجامین، نخستین سفیر ایالات متحده در ایران که هنگام سلطنت ناصرالدین‌شاه وارد کشور ما شد هم، پیدا کرد. او در کتاب «ایران و ایرانیان» می‌نویسد: «عامل مهم دیگری که روسیه یا هر کشور دیگری که بخواهد به ایران حمله کند، باید به آن توجه داشته باشد، عِرق ملی و میهن‌دوستی است که در ایران وجود دارد. ایران از این حیث کاملاً شباهت به فرانسه دارد، همان‌گونه که فرانسه در قرن اخیر از چندین توطئه و تشنج زیر سایه همین عِرق ملی مردم آن کشور نجات یافته است، ایران هم در قرون اخیر چندبار به دست نیروهای متجاوز و دشمن افتاده است و هر بار مردم ایران، متجاوزان را از کشور خود بیرون ریخته‌اند و استقلالشان را حفظ کرده‌اند. بنابراین، با یک تجاوز و حمله اگر هم به طور موقت، ایران شکست بخورد، به زودی در سایه عِرق ملی موفق می‌شود دشمن را از خاک خود بیرون کند.»

■ تلفیق وطن‌داری و دین‌داری

با ورود اسلام به ایران و شکل گرفتن هویت ایرانی اسلامی، تبلور اتحاد مردم ایران با تمسک به دین مبین اسلام و ارزش وحدت در آن آمیخته شد؛ ایرانیان مسلمان، وطن‌داران قابل‌تری نسبت به اجداد خود بودند. جالب این جاست که حتی اقوام تازه وارد به این سرزمین نیز، در فضای چنین اتحادی قرار می‌گرفتند و با آن همداستان می‌شدند. در جنگ ملازگرد، میان آلب‌ارسلان سلجوقی و امپراتوری بیزانس که به شکست سنگین روم‌شرقی انجامید، هزاران ایرانی، از اقوام و نژادهای گوناگون، زیر پرچمی واحد جنگیدند و سرزمین خودشان را از تعرض بیگانگان مصون نگه داشتند. این حس اتحاد، مایه همراهی ایرانیان با دیگر مسلمانان نیز بود؛ صلاح‌الدین ایوبی، سردار نامدار جهان اسلام و فاتح بزرگ جنگ‌های صلیبی، اصالتاً کُردی ایرانی بود و بخش عمده‌ای از آنان که در رکابش می‌جنگیدند، ایرانیان مؤمنی بودند که در پاسداری از سرزمین‌های اسلامی، همچون سرزمین مادری، می‌کوشیدند. در دوره‌های بعد و به‌ویژه در عهد صفوی، این اتحاد، جلوه‌ای بیشتر یافت. در فتح هرمز و بیرون راندن پرتغالی‌های متجاوز، هزاران ایرانی، از ترک، کُرد، بلوچ، گیلک، ارمنی، عرب و مازندرانی، زیر پرچم ایران و با فرماندهی امامقلی‌خان، یک ایرانی گرجی‌تبار، به مصاف دشمن رفتند و درسی جاودانه به متجاوزان دادند. در تلاش‌های بی‌امان نادرشاه برای بیرون راندن مهاجمان روس و عثمانی، اتحاد مردم ایران و به‌ویژه همراهی مردمان بخش‌های غربی کشور، باعث سرعت پیشروی قشون ایرانی شد و زمینه را برای درهم شکستن نیروی دشمن فراهم کرد. اما زیباترین جلوه و به واقع شاه‌بیت غزل اتحاد ملت ایران را برای بیرون راندن متجاوزان، باید در جنگ تحمیلی هشت‌ساله دید؛ زمانی که همه مردم ایران، از هر قوم و طایفه‌ای که بودند و با هر لهجه شیرینی که تکلم می‌کردند، یکپارچه و مصمم، زیر پرچم ایران گردآمدند و افزون بر سرزمین مادری، به دفاع از انقلابی برخاستند که ثمره خون هزاران شهید بود. دشمن، مانند همیشه، به خیال واهی خود، گمان می‌کرد که آتش فتنه و اختلاف در ایران اوج گرفته و زمان، برای تهاجم و پاره‌پاره کردن این مرز پرگهر، فرارسیده‌است؛ اما تنها با گذشت کمتر از یک سال، مردم ایران با نثار صدها شهید گرانقدر و تقدیم نخبگان سیاسی، علمی، اجتماعی و فرهنگی خود، تمام فتنه‌جویان را بیرون راندند و خطری را که اتحاد آن‌ها را تهدید می‌کرد، از بین بردند. از نیمه دوم سال ۱۳۶۰ ش، کابوس رژیم بعثی عراق در جنگی که به راه انداخته بود، کامل شد. جوانان ایران، از چهارگوشه این سرزمین، به جبهه‌های غرب و جنوب آمدند و دشمن تا بن دندان مسلح را، با اتحاد و ایمان خود به زانو درآوردند و آن پیروزی بزرگ و سرنوشت‌ساز را رقم زدند.

گواهی حصر وراثت

آقای شاپور نظری قره بلاغ بشناسنامه شماره ۴۳۲۳۳۵۲۷۴۹ باستناد شهادتنامه و گواهی فوت و رونوشت شناسنامه ورثه، درخواستی بشماره ۰۰۰۰۸۳۹ تقدیم این شورا نموده چنین اشعار داشته است که شادروان عزیزه مظفری بشناسنامه شماره ۲۱۴ در تاریخ جمعه ۱۵ مرداد ۱۴۰۰ درگذشته و ورثه وی در هنگام درگذشت عبارتند از ۱- پروین نظری قره بلاغ فرزند عزت اله شماره شناسنامه: ۳ نسبت با متوفی:فرزند ۲- فریدون نظری بلاغ فرزند عزت اله شماره شناسنامه : ۰۹۴۲۱۷۳۶۹۴ نسبت با متوفی : فرزند ۳-شاپور نظری قره بلاغ فرزند عزت اله شماره شناسنامه : ۴۳۲۳۲۵۲۷۴۹ نسبت با متوفی : فرزند ۴- ایران نظری قره بلاغ فرزند عزت اله شماره شناسنامه : ۴۳۲۰۵۹۹۵۱۹ نسبت با متوفی : فرزند ۵-مهری نظری فرزند عزت اله شماره شناسنامه : ۴۳۲۲۶۰۷۱۲۸ نسبت با متوفی : فرزند ۶- توران نظری فرزند عزت اله شماره شناسنامه : ۴۳۲۰۵۹۲۶۰۳ نسبت با متوفی : فرزند . پس از تشریفات قانونی و انتشار یک نوبت آگهی در روزنامه و عدم وصول هرگونه لایحه یا اعتراض با ارائه وصیت نامه سری یا رسمی حسب گواهی متصدی مربوطه و سرانجام در تاریخ ۱۴۰۰/۰۷/۰۷ در وقت فوق العاده شعبه ۱۴۶ حصر وراثت شورای حل اختلاف مشهد بتصدی امضاءکنندگان زیر تشکیل و پس از ملاحظه پرونده کار گواهی می نماید که ورثه درگذشته منحصر به اشخاص یاد شده در بالا بوده و وارث دیگری ندارد و دارائی آن روانشاد پس از پرداخت و انجام حقوق و دیونی که بر ترکه تعلق می گیرد به صورت زیر تقسیم می گردد.
۱- کل ماترک به نسبت قاعده ذکور دو برابر اناث قابل تقسیم است. اعتبار قانونی این گواهینامه از حیث مبلغ نامحدود است.
م/۱۴۰۰۳۶۷۶۴

شناسه آگهی: ۱۱۹۳۸۹۰
نوبت دوم

شرکت گاز استان گیلان

فراخوان ارزیابی کیفی برای مناقصه عمومی یک مرحله‌ای شرکت گاز استان گیلان – شماره ۵۲/م/۱۴۰۰(تجدید)

۱-دستگاه مناقصه گزار:	شرکت گاز استان گیلان
۲-نشانی دستگاه مناقصه گزار :	رشت– پارک شهر ، خیابان ملت ، خیابان شهید سیادتی ، شرکت گاز استان گیلان
۳-موضـــوع مناقصـــــه :	اجرای عملیات ساخت و نصب ۸۰۰انشعاب فولادی و پلی اتیلن شهرستان تالش
۴-مبلغ برآورد اولیه و مدت پیمان:	۱۱/۹۲۱/۸۷۹/۰۰۰ ریال به مدت ۳۶۰ روز
۵-نوع و مبلغ تضمین :	ضمانتنامه بانکی یا واریز نقدی به شماره شبا حساب IR ۶۱۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۹۲۰۶۳۷۸۷۴۶ به شناسه واریز ۹۲۲۱۱۹۲۵۲۲۹۲۶۸۰۰۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۱ بانک مرکزی یا یکی از تضامین معتبر در آیین نامه شماره ت ۵۰۶۵۹/۱۲۳۴۰۲ ه مورخ ۹۴/۹/۲۲ به مبلغ ۵۹۶/۰۹۴/۰۰۰ ریال
۶-آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی :	۱۴۰۰/۷/۳
۷-آخرین مهلت تحویل پاکات ارزیابی:	تا ساعت ۱۹ مورخ ۱۴۰۰/۷/۱۷
۸-زمان بازگشایی پاکات مناقصه :	پس از ارزیابی در سامانه اعلام می گردد.
۹-مکان دریافت و تحویل اسناد پیمانکاران: مناقصه در بستر سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) انجام می پذیرد.	
۱۰-شماره (تلفکس) تماس: ۳۳۳۶۹۰۸۶-۰۱۳ دفتر امور قراردادها	
در این مناقصه دستورالعمل ارزیابی مالی و فرایند قیمت متناسب در مناقصات صنعت نفت اجرا می شود تذکر مهم : قیمتها متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد .	
این آگهی در سایت شرکت گاز استان گیلان http://www.nigc-gl.ir و shana.ir و همچنین پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات (معاونت راهبردی ریاست جمهوری) http://iets.mporg.ir قابل رویت میباشد .	

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۰/۶/۳۱
تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۰/۷/۳
۴۶۲
روابط عمومی شرکت گاز استان گیلان
۱۴۰۰۳۶۲۹۳

نوبت دوم
شناسه آگهی ۱۱۹۳۰۲۳

شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران
شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

مناقصه گزار: شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران - مدیریت بازرگانی
موضوع مناقصه: چاپ ۱۲ میلیون ست بارنامه سه نسخه ای و پروانه ورود به انبار -طی تقاضای شماره : DSS-00003-TR
تاریخ، مهلت،نشانی محل دریافت و تحویل استعلام کیفی مناقصه گران:
شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران درنظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی ازتولیدکنندگان داخلی خود را به شماره ۲۰۰۰۰۹۲۹۳۵۰۰۰۰۴۷ ازطریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان عمومی از دریافت وتحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه الزاماً ازطریق درگاه سامانه مذکور به آدرس WWW.setadiran.ir انجام خواهد شد. تاریخ انتشار فراخوان درسامانه تاریخ ۱۴۰۰/۶/۳۱ می باشد.
اطلاعات واسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه به آدرس سامانه ستاد به مناقصه گران ارسال خواهدشد.
مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی : روز شنبه تاریخ ۱۴۰۰/۷/۱۰
مهلت ارسال مدارک ارزیابی کیفی : روز شنبه تاریخ ۱۴۰۰/۷/۲۴
آدرس : تهران خیابان ایرانشهر شمالی-روبروی پارک هنرمندان – جنب خیابان برادران شاداب-پلاک ۱-طبقه دوازدهم اداره خریدهای داخلی – شماره تماس : ۸۸۳۲۷۰۸۵ و ۸۴۱۲۱۱۳۰
مبلغ معامله ۷۰۵٫۰۲۰٫۰۰۰ریال وبراساس بررسی میدانی / سوابق خرید قبلی برآورد شده است.
تضمین شرکت درفرآیند ارجاع کار: مبلغ ۹۸۵٫۲۵۱٫۰۰۰ ریال میباشدکه براساس آئین نامه تضمین درمعاملات دولتی قابل ارائه می باشد.
ضمناً آگاهی درسامانه های MONAGHESE.NIOPDC.IR وهمچنین سایت HTTP..//IETS.MPORG.IR صرفاً جهت اطلاع قابل رویت می باشد.
اطلاعات تماس سامانه ستاد: مرکز تماس ۵۶ ۰۲۱۱۴ دفتر ثبت نام ۸۸۹۶۹۷۳۷،۸۵۱۹۳۷۶۸

روابط عمومی شرکت ملی پخش فراورده های نفتی ایران
۱۴۰۰۳۵۹۱۴